

ció determinada no hi hagi un representant o delegat que pugui informar sobre la marxa d'una institució i que actuï en representació d'ell amb la mateixa autoritat que els altres delegats.

Com a consideració final s'ha de tenir en compte que la facilitat que pretén donar aquest projecte de reforma d'Estatut per tal que el Consell General disposi en tot moment dels Delegats i pugui convocar Assemblees extraordinàries amb extrema urgència, no es pràcticament viable, i, si ho fos, no seria convenient usar-ne, car de cap manera, ni legal ni moralment, es pot admetre la possibilitat de convocar una Assemblea en la qual es discuteixin assumptes pel Consell i els Delegats, que prèviament no hagin conegut i estudiat tots els socis, de manera que puguin fer arribar fins a l'Assemblea la seva opinió.

B)

Proposició de la Secció Comarcal de Tarragona

L'organització sindical del nostre estament, amb la inau-ració del Casal i la marxa floreixent de totes les seves institucions i serveis (d'ordre econòmic, social, cooperatiu, de previsió, científiques literàries, etc.), pot dir-se que està a punt d'assolir el cim de llur desenvolupament. Construïda i ja llesta la màquina, és hora de captenir-nos bé, de si les funcions són normals, i capaces de tota l'eficàcia de rendiment, de si els engranatges encaixen bé, i de si cada una de les peces té la suficient resistència i perfecció per al segur èxit del seu rutllament.

L'estructuració estatutària del Sindicat, si bé teòricament es democràtica i de règim majoritari, en la pràctica sovint no en resulta bo i gens, sinó que moltes vegades resulta a l'inrevés. L'experiència de conflictes que al nostre criteri no s'han resolt conforme a normes de dret i de justícia i amb mancaments de les ordinacions del Sindicat, fa que, recolzats en l'opinió de molts companys de ferm i provadíssim esperit sindical i, com nosaltres, freturosos de noves estructuracions que vinguin a regular en un pla de més franca autonomia la vida de les Seccions Comarcals movent-nos a sotmetre al vostre criteri aquesta proposició amb la confiança de que voldreu fer-vos càrrec de la vertadera importància de la mateixa.

És evident que el Sindicat en els seus inicis fou estructurat en un pla de règim de centralització, llavors tal vegada convenient i sobretot quan per raons polítiques alienes a nosaltres es maldava per anorrear-lo. Llavors, per a l'actuació defensiva, calia a ben segur un comandament únic, però, avui, podent i volent actuar a plena llum i dintre del terreny de la més estricta legalitat, és tan garantida la llibertat d'associació, aquell es-

tat de coses de llavors no té cap justificació, constituint al nostre criteri un fort entrebanc per a la ràpida i ajustada solució de molts conflictes i afers de les Comarcals, que en cada una són diferents en determinats aspectes. És innegable que els assumptes i conflictes que es produeixen a la ciutat tenen uns caires molt dissimilars als de la ruralia, i àdhuc al camp mateix les circumstàncies de lloc, plana o muntanya, diferències de costum i oportunitat, condició eminentment agrícola o industrial d'unes i altres llur desigual densitat de població i proximitat, vies de comunicació, etc., fan variar fins a l'infinit els problemes i convenients resolucions particulars a cada cas.

No caldria dir-ho, que tots els socis del Sindicat tenim de subjectar-nos a normes deontològiques bàsiques, i a les normes generals de treball que les ordinacions i acords de l'entitat regulin, però, si bé en llur essència aquelles no poden ésser negligides, en quant a llur aplicació i en detall, no és possible de fer-ho amb una absoluta rigidesa en localitats geogràficament i demogràficament diferenciades de manera acusada, ni tampoc quan la riquesa i costums de les unes poden ésser de les altres tan diferents com de la nit al dia.

Alguns dels assumptes sí que serà possible de resoldre'ls amb un criteri uniforme, però sovint se'n presentaran en què, per a fer-ho, el Consell forçosament té de veure's-hi ennavegat; per altra banda l'amuntegament de problemes i més problemes al damunt del Consell, ha de retrassar extraordinàriament llur solució, no comptant els Consellers moltes vegades, amb altres elements de juí que els informes o referències que en dóna un d'ells, que com a home que és, no sempre podrà vantar-se d'haver-ho enjudiciat sense cap mena de perjudici, resultant llavors, en darreries de comptes, que en el fall li manca aquella plenitud de coneixement i convicció exigible a tot jutge perquè la sentència sigui justa i equànim.

És molt natural de comprendre que la implantació dels acords referents a les Mútues i Companyies d'Assegurances de Malaltia, el de la mateixa Assegurança Social, etc., el propi que l'endagament del servei de morosos i altres, vindran a complicar de cada dia més la vida de l'entitat; per tant, si no cuitem a organitzar-la al so de les circumstàncies per força les falles i retracament fins suara observats, es veuran augmentar extraordinàriament.

És per tot això que estem convençudíssims que la pre-remptòria necessitat d'organitzar de diferent manera que l'actual el règim de l'entitat substraient del Consell tot allò que en un tot sigüi referent a les Comarcals i reservant només per aquell l'alta inspecció de les mateixes, el propi que la de totes les institucions i serveis, marxa econòmica de l'entitat i ordinacions de gran volada. Les Comarcals creiem que hauria de gaudir d'una quasi completa autonomia tan solament regulada pels Estatuts i acords de l'Assemblea, per bé que sota la vigilància d'uns